

ŁOSKOT (1) *sb m*

N sg łoskot.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Hałas, huk; tu przen: zamieszanie, niepokój; fragor, strepitus Cn: Páthrz iáko ná wízem íwiece rozmáity kołát/ łólkot/ kłopot. RejZwierc 70v.

Synonimy: hałas, łom, szum, trzask.

Cf [**ŁUSKOT**]

HJ